

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 80/2017
22.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Илија Сашећ, адвокат из ..., против тужене Општине Озаци - Општинска управа, коју заступа Општински правобранилац Општине Озаци, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2028/16 од 06.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2028/16 од 06.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 310/15 од 24.02.2016. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број ...-...-.../...-... од 30.07.2015. године и решење о престанку радног односа по основу технолошког вишка број ...-.../...-...од 03.07.2014. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2028/16 од 06.09.2016. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П1 310/15 од 24.02.2016. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаних одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14) и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Неосновано ревидент указује да нижестепене пресуде садрже разлоге који уопште нису од значаја за расправљање и одлучивање у овом предмету, као и да не садрже разлоге и чињенице које су од пресудне важности за доношење правилне и законите одлуке, обзиром да је нижестепени суд сагласно члану 355. став 4. у образложењу своје одлуке изложио захтеве странака и њихове наводе о чињеницама на којима се ти захтеви и заснивају, доказе, чињенично стање које је утврдио, као и прописе на којима је засновао пресуду, због чега није учињена битна повреда из члан 374. став 1. у вези члана 355. Закона о парничном поступку, на коју се садржином ревизије указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код тужене био распоређен на радно место послова ..., у Одељењу за ... Тужена је дана 09.04.2015. године донела Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних односа Општинске управе Општине Оџаци којим су укинута послови које је обављао тужилац, након чега је тужена донела решење број ...-.../...-..., којим је утврђено да је тужилац остао нераспоређен од 17.04.2015. године. Након тога, тужена је донела решење о престанку радног односа по основу технолошког вишка од 03.07.2015. године, тако да тужиоцу радни однос код тужене престаје са даном 06.07.2015. године. Против наведеног решења тужилац је поднео приговор, који је Општина Оџаци, Општинска управа дана 30.07.2015. године решењем одбила као неоснован и потврдила решење о престанку радног односа по основу технолошког вишка од 03.07.2015. године. На наведено решење о престанку радног односа тужилац је дана 15.07.2015. године упутио приговор уз напомену да је наведено решење примио 07.07.2015. године, тако да је приговор поднет благовремено, а у образложењу оспореног решења о престанку радног односа наводи се да је дана 09.04.2015. године Општинска управа Општине Оџаци донела Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Општинској управи Општине Оџаци којом су укинута послови које је именовани обављао, а то су послови одржавања ... Након отказивања уговора о раду тужиоцу, тужена је по основу уговора о обављању привремених и повремених послова ангажовао ББ да пред почетак грејне сезоне изврши преглед, припрему и по потреби оправку грејног система, ради успостављања грејања у периоду за који је исти закључио уговор. У питању су послови ван редовне делатности тужене, а ти послови нису из описа радног места које је тужилац обављао, нити су то послови радног места менаџера у смислу одредби Закона о ефикасном коришћењу енергије.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај решења тужене којим је туженом отказан радни однос, као и поништај решења тужене којим је утврђено да је тужилац остао нераспоређен од 17.04.2015. године, дајући при том разлоге које прихвата и ревизијски суд.

Законом о радним односима у државним органима и то чланом 64а став 2. тачка 6, прописано је да се запосленом отказује радни однос када услед промене организације и методу рада и смањењу обима и укидања послова стекне статус нераспоређеног, а не може да му се обезбеди радно место у истом или другом државном органу.

Према члану 65. став 1. истог закона, ако је у државном органу дошло до смањења броја запослених услед промене организације, методу рада, односно услед смањења обима и укидања послова, запослени се распоређује на радно место у истом или другом државном органу које одговарају њиховој стручној спреми. Уколико се запослени не може распоредити, надлежни орган доноси решење којим се утврђује да је запослени остао нераспоређен. Истим законом у члану 66. став 1. прописано је да запослени у државним органима који су остали нераспоређени на начин утврђен чланом 65. овог закона, имају иста права и обавезе као и запослени за чијим радом је престала потреба у предузећима, а то су права која по основу вишка запослених остварују сходном применом Закона о раду.

Како из утврђеног чињенично стања произлази да је услед организационих и економских промена дошло до престанка потребе за обављањем одређених послова и радно место тужиоца укинато, те како тужилац није могао да се распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми и радној способности у истом органу, као ни у другим државним органима и тужилац остао нераспоређен, то је правилно оспореним решењем од 03.07.2014. године и 30.07.2015. године тужилац остао нераспоређен и утврђен престанак радног односа код тужене. Имајући у виду да су оспорена решења донета у складу са наведеним законским одредбама, правилном применом материјалног права нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује да је суд морао да утврди да је Правилник туженог о систематизацији усклађен са одредбама Закона о ефикасном коришћењу енергије, обзиром да правилно нижестепени судови закључују да законитост предметног Правилника не може бити предмет оцене у овом судском поступку.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује да је тужилац могао бити распоређен на послове са непуним радним временом, обзиром да тужена није била у обавези да тужиоца распореди на послове са непуним радним временом, јер су у потпуности укинати послови које је тужилац обављао, и то послови одржавања ..., а у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Општинској управи Општине Оџаци.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одбио ревизију тужиоца као неосновану и одлучио као у изреци применом члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић